

Medicinsk Nyhed

Stort vægttab med medicinsk behandling af overvægt

Kampen mod for mange kilo på kroppen synes aldrig at ende. Et nyt studie har vist, at behandling med lægemidlet tirzepatid – en kombination af GLP-1- og GIP-agonister – medfører op til 20% vægttab over 72 måneder.

Behandling af svær overvægt med brug af tarmhormoner er veletableret. Særligt »glucagon-like peptide 1« (GLP-1) har været anvendt, hvor »glucose-dependent insulinotropic polypeptide« (GIP) er mindre kendt for de fleste. Men kombinationsbehandling med begge peptider er nu undersøgt et i stort randomiseret studie. Effekten er bemærkelsesværdig og giver håb for også store vægttab gennem medicinsk behandling.

Professor, overlæge, dr.med. et scient. Jens Frederik Rehfeld, Klinisk Biokemisk Afdeling, Rigshospitalet, kommenterer:

»Den gastrointestinale endokrinologi var i mange årtier overset ,in the darkness of the bowel' – af den øvrige endokrinologi, der kerede sig om hypofyse-, thyreoidea-, binyre-, pancreas- og kønshormoner. Men de tider er forbi med et mylder (n > 20) af nye mave-tarm-hormoner, der virker også på andre funktioner end fordøjelsen. Særlig klinisk interesse har den såkaldte inkretinvirkning påkaldt sig. Inkretin er et hundrede år gammelt begreb om mave-tarm-hormoners stimulering af insulinsekretionen. GLP-1- og GIP-derivater har i første omgang været fokus for farma-industrien. Og det har resulteret i lægemidler til diabetesbehandling, som har vist sig også at reducere overvægt. Den aktuelle artikel i New England Journal of Medicine dokumenterer smukt et effektivt GLP-1/GIP-kombinationspræparat til behandling af overvægt. Men muligheden for andre kombinationer er langtfra udtømte. F.eks. potenserer minimale mængder gastrin og/eller cholecystokinin (CCK) i dyreforsøg GLP-1's virkning markant. Gastrin og CCK er således også inkretiner. Og sandsynligvis har flere af de nye tarmpeptider tilsvarende inkretinpotentiale. Den grundlæggende forståelse af gastrointestinal endokrinologi kræver netop en indsigt i det udtalte fysiologiske samspil med potenserende effekt mellem de enkelte mave-tarm-hormoner. De gastrointestinale hormoner fungerer med andre ord som instrumenter i et symfoniorkester, hvor enkelte instrumenter er melodibærende i visse passager, men hvor den fulde symfoniske klang kræver alles medvirken«.

[Jastreboff AM, Aronne LJ, Ahmad NN, et al. Tirzepatide once weekly for the treatment of obesity. N Engl J Med 2022 \(online 4. jun\).](#)

INTERESSEKONFLIKTER: ingen

Foto: Colourbox

Redigeret af Jens Peter Gøtze, jpg@dadlnet.dk